

1. den

Vzhledem k tomu, že naše tradiční škola v přírodě slaví letos 10. výročí, vrátili jsme se na naše první, velice oblíbené a několikrát navštívené místo Příchovice v Jizerských horách.

Těšili jsme se na pana Poláka, který je oddaný dětem a jejich nápadům. Těšili jsme se i na výborné jídlo, na které rádi vzpomínáme.

Po příjezdu na chatu jsme se naobědvali, ubytovali a vyrazili na blízkou rozhlednu Štěpánku do nadmořské výšky 958 m. Její výška je 24 m a poskytuje krásný výhled do okolí.

Poté jsme na doporučení pana Poláka navštívili přímo rozhlednu U Čápa, která se nachází přímo v Příchovicích. Jedná se o nové muzeum s majákem Cimrmanovy doby (Maják je oficiální název pro rozhlednu).

V muzeu je umístěna značná část géniovy pozůstalosti, která se původně nacházela v depozitářích společnosti a divadla Jára Cimrmana, dále se jedná o autentické předměty, jež byly získány ve veřejné sbírce od pojižerských pamětníků. Při prohlídce jsme nahlédli do Cimrmanovy domácnosti a zhlédli jsme se i vybavení školní třídy, kde všeuměl vyučoval.

Po zdolání 105 schodů jsme se navrátili do naší chaty na večeri (smažený sýr, brambor a zeleninové saláty). Večer si samy děti připravily diskotéku. Na telefony od rodičů někteří neměli ani čas, protože se museli tzv. naparádít. Z pokojů se ozývalo: „Nemáš voňavku? Jaký máš brýle? Která se ti líbí? Já jich mám pět (kuků).“

2. den

Po klidné noci jsme se výborně nasnídali a vyrazili objednaným autobusem do Harrachova do skláren.

Sklárna Novosad a syn Harrachov je nejstarší fungující sklárna v Čechách. Dochovala se zde tradiční ruční výroba sklářskými píšťalami a foukání do dřevěných forem, tedy techniky, které nebyly dodnes překonány. Děti viděly skláře, kteří z neforemné hmoty vytvářeli nádherné skleničky. Ty pak putovaly do chladicí pece. Na výrobě jedné skleničky se podílí celkem 5 sklářů. Součástí prohlídky byla i unikátní 100 let stará

historická brusírna, kde je vše v téměř původní podobě a plně funkční.

Po komentované prohlídce se přiblížil čas oběda, kdy nám pan Polák přivezl oběd a odpolední svačinku.

Po posilnění jsme se vydali k Mumlavským vodopádům. Ty se nachází poblíž rekreačního střediska Harrachov, na řece Mumlava.

Jsou nejbohatším vodopádem na vodu řítící se s hukotem po celé šířce koryta do hloubky přibližně

10metrů.

Vodopády zabírají celé řečiště a tvoří v žulové skále obří kotle, tzv. Čertova oka. Jedná se o prohlubně, které byly v žulovém podkladu vyhloubeny pohybem vody s kamínky.

Při zpáteční cestě od vodopádů jsme procházeli Liščí stezkou a plnili sportovní liščí úkoly. Jednalo se o překonávání přírodních překážek. Děti je přelézaly, prolézaly, ale i přeskakovaly. Na chatu jsme odjeli opět objednaným

autobusem, kde na nás čekala výborná večeře – čína s hranolky.

3.den

Ráno nás přivítalo sluníčko, ale během snídane se nám obloha zatáhla a začalo pršet. Proto jsme volili program na chatě. Jídelnu jsme přeměnili na kino a společně jsme zhlédli film Doba ledová

4 – Země v pohybu. O tomto filmu mluvily děti již ve škole, proto to bylo pro ně příjemné překvapení. Oblíbení hrdinové Doby ledové - Manny, Diego a Sid – zažívají další neuvěřitelné dobrodružství! Celý kontinent je zmítán klimatickou katastrofou a nerozlučná trojka zůstane odříznuta od zbytku stáda. Ale jak to má ve správných pohádkách být, vše nakonec dobře dopadne a my budeme očekávat jejich další příběhy. Počasí se dosud neumoudřilo, proto jsme zvolili možnost zůstat v jídelně a děti si podle vlastního výběru hrály společenské hry.

Někdo si kreslil, někdo hrál stolní fotbal, karty, jiní pletli z bužírek různé ozdoby. Tak jsme se zabavili až do oběda. Po výborném obědě jsme na přání dětí zařadili „polední klid“ na poko-

jích, po kterém následoval na přání učitelek generální úklid skříní, zásuvek a postelí - už se na to nedalo dívat. Doufáme, že si správně roztřídili svoje oblečení. Ve 3 hodiny přestalo pršet, proto jsme se vydali na krátkou procházku po okolí. Protože ale začalo za chvíli zase pršet, vrátili jsme se opět na chatu, kde jsme si zopakovali básničky, písničky a pohádky na Den matek. Po svačině děti zhlédly pohádku Madagaskar 3 a po večeri se konala diskotéka pod vedením pana Poláka.

Děti nás překvapily svým tanečním elánem - do tance se zapojily opravdu všechny. Někteří s takovým nasazením, že převlékali svá propocená trička. Pan Polák pouštěl jednu pecku za druhou. Po dvou hodinách divokého tance jsme všichni ukončili

taneční večer příjemnou sprchou. Poté všichni příjemně unaveni jsme se uložili ke spánku.

4. den

Po opět vynikající snídani jsme se vypravili na celodenní výlet. Objednaný autobus nás zavezl do Bozkova, kde nás čekala prohlídka Bozkovských jeskyní. Bozkovské dolomitové jeskyně patří mezi jediné zpřístupněné jeskyně na severu Čech. Právem se řadí mezi nejzajímavější turistická místa regionu. Bozkovské jeskyně se mohou chlubit také bohatou krápníkovou výzdobou. Ihned po vstupu do jeskyní (ve výšce 452 m n.m.) jsme klesli několik metrů pod úroveň povrchu.

Současně se sestupem klesla také teplota vzduchu. Průměrná teplota v jeskyních se během roku příliš nemění a kolísá kolem 7,3 stupňů Celsia.

Do jeskyně jsme sestoupili po betonových schodech, které nás zavedly do prostor Nové jeskyně. Její stěny jsou zdobeny tenkými krápníky vyrůstajícími z mramorovaných stěn. Poté jsme procházeli takzvanou Půlnoční jeskyní a jeskyní Za prahem.

Blátivou chodbou jsme pokračovali do Loupežnické jeskyně, která je poseta množstvím krápníků nejrůznějších tvarů. Prohlídka pak následovala ke členitým trpytívkám (Labutí jezírka), kde jsme obdivovali krásy podzemní přírody. Spojovacím tunelem, který působí tak trochu strašidelně, jsme se dostali do Staré jeskyně. Tudy se sem také v roce 1947 náhodně prokutali první objevitelé bozkovského podzemí. Prošli jsme kolem balvanovitých závalů Bludiště až do Listopadové jeskyně, kde nás čekaly rozmanité tvary stropní i podlahové krápníkové výzdoby. K nejzajímavějším patří takzvané Sloní uši. Pak následovala velkolepá podívaná na jedinečný Jezerní dóm, na jehož hladině se zrcadlí krásy celé jeskyně. Úžas a odraz jezera si zachováme dlouho v paměti.

Toto byla nádherná tečka za celou prohlídkou.

Pan Polák nám dovezl oběd a po něm nás autobus převezl do Bítochova.

Zde začíná Riegrova stezka. Riegrova stezka je 3,5 km dlouhá naučná stezka, vedoucí z městské části Bítochov - Semily do Spálova.

Trasa stezky nás vedla po pravém břehu řeky Jizery a procházela přírodní rezervací Údolí Jizery u Semil a Bítochova.

Riegrova stezka je zčásti vylámaná ve skále, a také vede čtyřmi skalními tunely. Nejatraktivnějším úsekem stezky byl asi skalnatý kaňon, který zpřístupňuje 77 m dlouhá visutá lávka (galerie) umístěná 6 m nad řekou - skalní bloky zde dosahují výšky až 40 m. Viděli jsme několik vyhlídek, z nichž je asi nejzajímavější Böhmová vyhlídka - skalní vyhlídka v nejkrásnější partii říčního kaňonu s výhledem na protější Krkavčí skálu, řečiště plné balvanů a na železniční trať na protilehlém břehu, cestou jsme se zastavili také u studánky Antala Staška z roku 1924, procházeli jsme skalním tunelem, který je 12 metrů dlouhý. Velice zajímavá byla hydroelektrárna Spálov - netradiční stavba a technická rarita na horním toku Jizery; vo-

du do elektrárny přivádí 1,5 km dlouhý, podzemní tunel. Zpět na chatu nás opět dovezl autobus.

Po krátkém odpočinku jsme se sešli před budovou, kde na nás čekal pan Pavel Baláš, sedminásobný mistr republiky v trialu, aby nám předvedl své jezdecké umění na motocyklu zvaném šlapačka. Některé děti i svezl. Děti žasly nad jeho uměním.

Pak následovala večere, úklid pokojů a pomalu jsme si začali balit.

**ZAZAVONIL ZVONEC A
ŠKOLE V PŘÍRODĚ
JE KONEC.**